

חוק למניעת מפגעים סביבתיים (תביעות אזרחיות) (תיקון), התשנ"ו-1996

(פורסם בס"ח התשנ"ו 1559 מיום 31.1.96, עמ' 55)

החוק למניעת מפגעים סביבתיים (תביעות אזרחיות), התשנ"ב-1992, מעניק לאדם הנפגע ממפגע סביבתי זכות לתבוע סעדים כגון צו מניעה, צו לתיקון המעוות או צו למניעת הישנותו של המפגע, וזאת נוסף לכל סעד אחר על-פי כל דין. הגדרת מפגע סביבתי כוללת בין היתר זיהום רעש, אוויר, ריח ומים; זיהום פסולת, חומרים מסוכנים וקרינה. עד לתיקון החוק יכלו רק הנפגע עצמו או עמותה סביבתית, שלפחות אחד מחבריה נפגע, להגיש תובענה נגד הגורם המפגע.

בתיקון החוק נקבע כי כל אחד מהגופים המנויים בתוספת לחוק - המועצה לגנים לאומיים, שמורות טבע ואתרים לאומיים, רשות הגנים הלאומיים, רשות שמורות הטבע, החברה להגנת הטבע, המועצה לישראל יפה, אדם טבע ודין - יכול להגיש תובענה ללא הצורך להוכיח כי אדם מסוים נפגע, וזאת כל עוד הוכח קיום המפגע הסביבתי. השר לאיכות הסביבה רשאי לשנות את התוספת, באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה. תיקון זה פותח בפני הגופים המנויים בתוספת לחוק אפשרות להגיש תובענה בשם ציבור בלתי מסוים המבקש להגן על עניין סביבתי.